

Μαρμαρινά

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥΝΤΩΝ
ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ

ΧΡΟΝΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 44

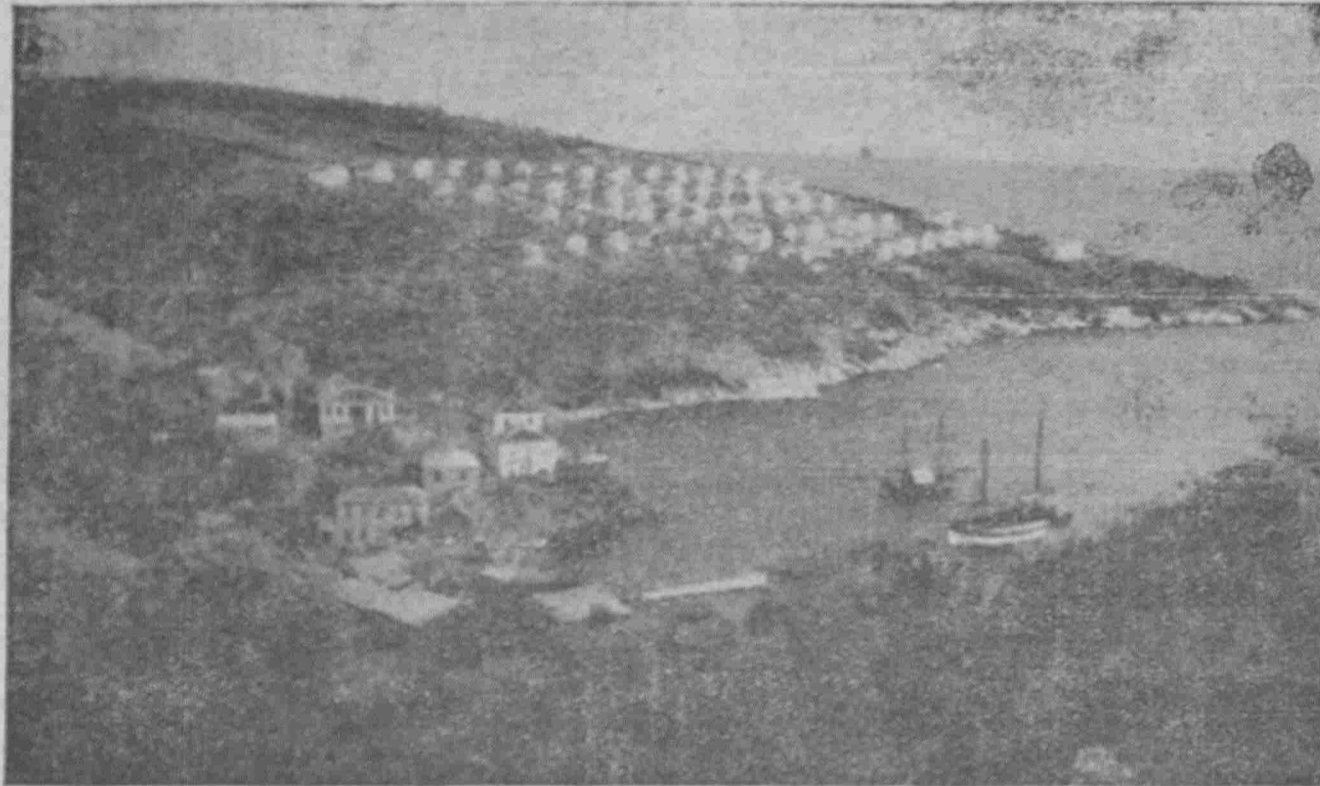
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ ΔΙΣΙΣ: ΦΡ. ΡΟΥΣΒΕΛΤ ΑΡΙΘ. 41

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1950
ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ

ΟΙ ΑΦΘΟΝΙΑΤΕΣ ΞΑΝΑΓΥΡΙΖΟΥΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΟΥΣ

ΘΕΡΜΗ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑΣ

Υστερα από 3 περίπου χρόνια μαύρης προσφυγιάς, οι Αφθονιάτες ξαναγύρισαν και πάλι στο δημοφιλές χωριό τους, που αναγκάστηκαν να το εγκαταλείψουν τον Ιανουάριο του 1947 για λόγους ασφαλείας των από τους αντάρτες. Δραματική υπήρξε η ζωή των Αφθονιατών τα τρία αυτά χρόνια του εκπατρισμού. Σκορπισμένοι άλλοι εδώ και άλλοι εκεί—στις πόλεις και τα χωριά που είχαν ασφάλεια—χωρίς σπίτι και χωρίς δουλειά, με μόνο εισόδημα ένα μικρό Κρατικό επίδομα τόν μήνα, που σε πολλές οικογένειες δεν έφθανε ούτε το ψωμί τους να αγοράσουν, υπέφεραν τα πάνδεινα για να μπορέσουν να διατηρηθούν στη ζωή. Την τραγική τους θέση ο δλο αυτό το διάστημα να πως μας την περιγράφει ένας νεαρός Αφθονιάτης, ο Χρ. Παπαγεωργίου, μ' ένα γράμμα του που μας έστειλε από τα Νέα Μουδανιά πριν λίγους μήνες: «... Πέρασαν τώρα τρία χρόνια περίπου και το χωριό μένει ακόμα έρημο. Ο κόσμος σκόρπισε εδώ κι εκεί στα χωριά, ζητώντας στέγη και τροφή. Το κρύο και η πείνα άρχισαν να επιδρομούν καταστρεπτικά στην υγεία των πατριωτών μας. Ο κόσμος, κύριε Λαμπαδαρίδη, υποφέρει πολύ. Φαντασθήτε μία οικογένεια στο δρόμο, χωρίς τροφή και στέγη, σε

ΝΕΑ ΑΦΘΟΝΗ. Η όμορφη γαβούλα του Σιγγυτικού κόλπου

Φωτογραφία του 1940

τί κατάστασι μπορεί να βρισκεται. Ποιός ηλιτζε τέτοια πράγματα; Ποιός έπεριμενε μία τέτοια συμφορά; Ποιός τέλος πάντων έσκέφθηκε ποτέ, πως θα φύγη από το δημοφιλές σπιτάκι του και θα πάη να κατοικήση μέσα σε καλύβες, με συγχωρητή που βάζουν τα ζώα. Κι' αν έμπουν κι' εκεί

πολύ θά είναι. Υποφέρομε δλοι. Αλλά ο κόσμος δεν μας πιστεύει. Ο κόσμος νομίζει ότι ηλθαμε για παραθέριση στα χωριά τους και δεν θέλομε να ξαναγυρίσωμε πίσω. Μά ποιός είναι εκείνος που αφήνει το σπίτι του και τα κτήματά του και πηγαίνει να καθήση άλλο, σε άχυροκαλύβες μαζί με τα ζώα; Αμφιβάλλω αν υπάρχει κανένας τέτοιος άπατρις που να μη αγαπά το χωριό του. Τα μάτια όλων των πατριωτών είναι στραμένα προς το χωριό. Περιμένουν ώρα με την ώρα ίσως και επαναπατρισθούν. Μά μένουν μόνο με έλπίδες. Θα σας φανή υπερβολή, αν σας γράψω, ότι δλοι έγιναν άγνωστοι και κατήντησαν να τυλίγονται σε ράκη. Στο χωριό δεν μένει πια κανείς. Τα σπίτια μόνο κι' εκείνα κατεστραμένα. Μά και τα χτήματά μας, κι' εκείνα κατεστράφησαν από τη φωτιά, την όποια έβαλαν στα δάση...» Υστερα από τη νέα αυτή σκληρή δοκιμασία, που τους έθεσε ή μοίρα πριν δκόμα προλάβουν να έπουλωθούν οι φοβερές πληγές της κατοχής, τάλαιπωρημένοι σωματικώς και κατεστραμένοι τελείως οικονομικώς, ξαναγύρισαν τόν περασμένο μήνα οι Αφθονιάτες στο χωριό, για να ξαναβιάζον τη ζωή τους, που την κατέστρεψε ή τρί-

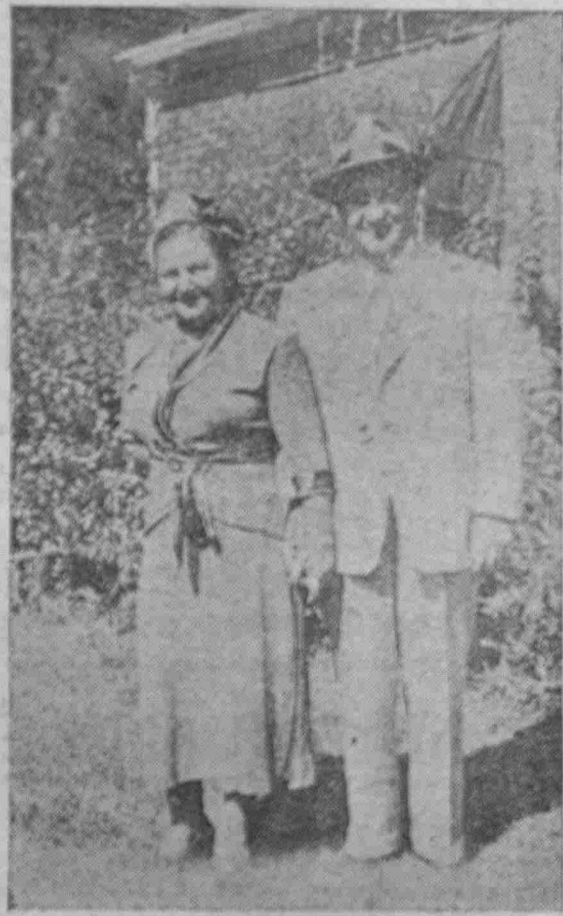
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελίδα)

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΩΝ ΜΑΣ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΗΤΤΑΣ του Προικοννησιακού Σύνδεσμου

Μία ώρα πατριωτική συγκέντρωσι με καθαρώς πατριωτικό χαρακτήρα

Ο Προικοννησιακός Σύνδεσμος Πειραιώς έφάρμοζοντας ένα εύρυθμο πρόγραμμα έπαφής των συμπατριωτών και συσφίξεως των μεταξύ

Ο κ. Δημήτριος και ή κ. Αρτεμισία Παοχαλάκη, οι δυο άξιοι πρωτεργάτες του έργου για την αποπεράτωση του 1. ναού των Ταξιαρχών Νέου Μαρμαρά.

των δεσμών, που ο πόλεμος, ή κατοχή, και οι εμφύλιοι σπαραγμοί, έχαλάρωσαν, έώρτασε έφέτος τόν έρχομό του καινούριου χρόνου με μία πατριωτική συγκέντρωση που έλαβε χώραν στο κέντρον «Πόσειδών» του Πειραιώς, στις 8 Ιανουαρίου. Στην ώραία αυτή εορτή προσεκήθησαν δλοι οι συμπατριώτες οι έγκατεστημένοι στις Αθήνας, τόν Πειραιά, και τούς γύρω Συνοικισμούς, ή δέ έπιτυχία της υπήρξε έξαιρετική καιτοι οι πε-

Ο κ. Θεοφ. Θεοφανίδης ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚ. ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΙ

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Προικοννησιακού Σύνδεσμου Πειραιώς εις την έπιθυμίαν του δπως ο Προικοννησιακός Σύνδεσμος, ως εκπρόσωπος της δλότητος του Προικοννησιακού κόσμου, έρχεται εις άμεσον έπαφήν με τούς μακράν της έδρας του Ιομπατριώτας, άπεφάσισε δπως διά τόν σκοπόν τούτον διορίση αντιπροσώπους του εις δλας τας Προικοννησιακάς Παροικίας, Διά την εφαρμογήν του ενστάτον και έξαιρετικής σπουδαιότητος τούτου προγράμματός του προέβη ήδη εις τόν διορισμόν του γνωστού διά τήν φλογερή πατριωτικά του αισθήματα και τας εις τήν Προικοννησιακήν Ίδέαν ύπηρεσίας του, εκλεκτού συμπατριώτου κ. Θεοφάνη Σπ. Θεοφανίδου, ως εκπροσώπου του εις τήν Κωνσταντινούπολιν. Συγχάιροντες τόν κ. Θεοφανίδην δια τήν τιμήν, εμεθα άπολύτως βέβαιοι, ότι εις τό πρόσωπον του δ Προικοννησιακού Σύνδεσμου θα εύρη τόν πλέον άξιον συνεργάτην εις τό πατριωτικόν έργον του.

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΚΠΑΤΡΙΣΜΟΣ τών Πασσαλιμανιωτών

Έξιστόρησις τών δραματικών γεγονότων από τόν άείμν. Φ. Άνδρεάδη

σασμεν τήν πρώτην θίξασαν ήμάς έγκάρδιον πληγήν, ορώντες άλλους να προσφέρωσι άρτους εις εκείνους οίτινες πρό μηγήν, (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 3η σελίδα)

ΣΤΑ ΠΑΛΑΤΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ. Άνω: Τούρκοι μάτοικοι του χωριού, έχοντες στο μέσον τόν συνεργάτην μας κ. Φ. Θεοφανίδην, ποζάρουν μπροστά στον φωτογραφικό φακό τών «Μαρμαρινών Νέων». Δεξιά του κ. Θεοφανίδη ο γνωστός στους Παλατιανούς Τούρκος κ. Χουσεϊν Ντελή Χουσεϊν και ή Άισέ χανούμ. Στο άκρον δεξιά ο μικρός Σπύρος Θεοφανίδης, γιός του συνεργάτου μας. Η φωτογραφία είναι παρμένη μπροστά στον πλάτανο, στο πηγάδι. Κάτω: Ο κ. Τουράν Καυρέμ, ιδιοκτήτης λατομείων και ο μικρός Σπύρος Θεοφανίδης, μαζί με Τούρκους εργάτας στα λατομεία μαρμαρόν στα Παλάτια.

ΠΕΝΘΗ

Κυριακίτσα Βαλοσαμή Σκαρλάτου

Σε ηλικία 70 ετών απεθανε από συγκοπή στην Χαλκίδα στις 5-12-49...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ευχαριστούμε θερμά τους φίλους που συμμετέχον στο βαρύτατο πένθος μας...

Οικογένεια ΒΑΛΟΣΑΜΗ ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στις 15 Ιανουαρίου τελέσθη στην Χαλκίδα, στον Ι. Ναό 'Αγ. Γεωργίου...

Παναγ. Αναστασιάδης

Σε ηλικία 86 ετών απεθανε στις 8 Ιανουαρίου στα Νέα Παλάτια ο καλός οικογενειάρχης και αγαπητός συμπατριώτης...

Κοινωνική Ζωή και Κινήσεις

ΝΕΑ ΤΩΝ ΣΥΝΘΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΩΝ

Αποβιώσες: Ο κ. Γεωργιος Σωφ. Κοινός, από την Κούβα...

Βαπτίσεις:

Η κ. Ολυμπία 'Ομ. Βατάλα (το γ. Κ. Δημαρχοπούλου)...

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Γάμοι:

Ο κ. Γεωργιος Μαραγκάκης, από τον Μαρμαρά, και η δις 'Ελενίδα Βαγιου...

ΒΟΛΟΥ

Γάμοι:

Ο κ. Γεώργ. Εθ. Νικολαΐδης, από την Αφθονή, και η δις 'Αρτα Γ. Αρτιλή...

ΩΡΕΩΝ (Εύβοιας)

Γάμοι:

Ο κ. Γαβριήλ 'Εμρ. Μανουρίδης, από την Γαλλική, και η δις Θεκία Βουκοπούλου...

ΠΙΣΚΟΚΕΦΑΛΟΥ Κρήτης

Γάμοι:

Ο κ. Γεωργιος Βαζακής, έμπορος και κάτοικος Σητείας (Κρήτης) και η πολύ χαριτωμένη και με άπειρα προτερήματα προικισμένη δις Φανή Ζωμπάρη...

ΚΩΝ(ΠΟΛΕΩΣ)

Εγγεγραψείς

Ο συμπολίτης μας έλεκτος συμπατριώτης κ. Βασίλειος Νασού, από την Κούβα, ύποπτος έπιτυχή εγγεγραφέν προστάτου, στα 'Εθνικά Νοσοκομεία Μπαλουκλή, έξήλθε τελείως ύγιης, προς μεγάλην χαράν και της οικογενείας του...

26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΕΣΠΕΡΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝ(ΚΟΥ) ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ Η Διεύθυνσις των «Μαρμαρινών Νέων» γνωρίζει στους συμπατριώτες έξεωτερικού ότι λόγω της απεργίας των ταχυδρομικών υπαλλήλων...

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΗΣΙΑΚΟΥ ΛΛΟΥ

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΣΙΠΑΤΡΙΩΤΕΣ... Σας συγχαιρώ ολόθερμα για την αγαπημένη μας έφημερίδουλα...

Σας παρακαλώ να δεχθίτε τα θερμά μου συχαρητήρια για την έκδοσι της έφημερίδος «Μαρμαρινά Νέα»...

Επιόκει με κόηχιόν του έρχοδταίου ΑΝΤ. ΦΡΑΓΚΟΪ Δοφριαγού 65

Εμπιστευθήτε σε μιάς καδς ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑΙ! Θα γνωρίζης βέβαια ότι τα «ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ» σάν τοπική έφημερίδα...

ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΕΓΓΥΗΤΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΑΝΔΡΙΚΑ - ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΑΙΔΙΚΑ

Συμπατριώτες! Προτιμάτε πάντα τó πατριωτικό μας ΡΑΦΕΙΟ ΤΑΣΣΟΥ ΧΑΛΒΑΤΖΗ

ΜΕΝΕΛ. Χ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ Νέα Μ. 'Αλεξάνδρου

Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Φρ. Ρουζβέλτ 51 Μέγ. 'Ηλ. Σταθμού

Η ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ: ΠΥΡΟΣ - ΘΑΛΑΣΣΗΣ - ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΝΕΩΝ

Δύο εικόνες από το 20ο περιφερειακό συνέδριο της «Α.Χ.Ε.Π.Α.» στην πόλι Σαββάνα της Αμερικής

Οι αξιωματούχοι από τοπικούς τμήματα. *Ορθοί: ΟΙ κ. κ. Νικ. Καλεμίδας, Δημ. Νάσ, Γ. Αθανασίου, Γ. Σπυρίδης, Σάββας Στυλιανός (Μαρμαρινός), Λάζαρος Δράκος (Παλιανός), Ίωσ. Αλφειός, Αρθ. Κολτζακλή, Βασ. Λεοπόλδος, Παυλ. Ρουσσάκης, Π. Καρσιώσης, και Άνδ. Λαμάς. Καθήμενοι: Γ. Χάππας, Ίωάν, Νικολάου (Γαλλομήτης), Χαρ. Άνδρέας, Θεοδ. Κολτζακλή, Α. Μιλτιάδης, Χαρ. Άνείστος, Χρ. Χρυσόφωφου και Τ. Λαμάς.

Αι επί της υποδοχής των προσελθόντων στο συνέδριον. *Ορθοί: Δίς Μαρία Βάντορα, Κα Βερνόν Βάντορα, Δίς Αφροδίτη Σάλας, Δίς Ίουλίττα Ρουσσάκη, Δίς Μαρία Κολτζακλή, Κα Δήμητρα Νάσ, Κα Έλενη Αξπαρή (το γένος Νικολάου, από την Γαλλομή), Δίς Ο. Κολτζακλή και Κα Ι. Αλφειή. Καθήμενοι: Δίς Χαρά Καπετανάκη, Δίς Αντζέλα Άνείστου, Δίς Αλμ. Δημοσθένους και Δίς Σοφία Ρουσσάκη.

ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΑΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
 Για να γνωρίσουμε
 τὴν Ἱστορία
 τὸν **Μαρμαρᾶ**
 ΕΡΑΝΙΣΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΝΙΚ. Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ

ΚΑΡΟΛΟΥ ΤΕΣΙΕ
 ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ, ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
 ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣΤΗΣ ΑΣΙΑΣ
 ΕΙΣ ΘΕΜΑΤΑ

Θέμα Δ': Ὀψηκούϊον
 (σελίς βιβλίου 22)

Τὸ θέμα τοῦτο οὕτως ὀνομασθέν ἀπὸ ἀξιωματοῦ τῆς Βυζαντινῆς αὐλῆς, ἔρχεται ἀπὸ τοῦ Ἀστακηνού κόλπου (τῆς Νικομηδείας) καὶ τοῦ Δασκυλίου ἀκρωτηρίου, ἐξετείνεται δὲ μέχρι τοῦ Τρίτωνος κατὰ τὸ Σίγγιον ἀκρωτήριον καὶ τῆς Προκοννήσον (Μαρμαρᾶ) καὶ παρετείνεται μέχρις Ἀβύδου, Κυζίκου καὶ Παρίου Ἀπὸ τοῦ Ἀστακηνού κόλπου ἐξετείνεται μέχρι τοῦ μυσιακοῦ Ὀλύμπου καὶ μέχρι Προύσης, ὅπου κατὰ τὸν οὐρανὸν οἱ Βιθυνοὶ. Πρὸς μεσημβρίαν περιλαμβάνει μέρος τοῦ Ὀλύμπου μέχρι Ῥινδοῦ, ἔνθα κατὰ τὸν οὐρανὸν οἱ Μυσοὶ κατὰ τὴν παραλίαν καὶ Κυζίκου, ἔνθα κατὰ τὸν οὐρανὸν οἱ Φρύγες καὶ οἱ Ἕλληνες. Κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ἐξετείνεται μέχρι Δορυλαίου καὶ Κοτυαίου, πατρίδος τοῦ Αἰσώπου. Πρὸς ἀνατολὰς ἐξέρχεται μέχρι τῆς πόλεως Μηροῦ πρὸς δυσμὰς δ' ἐτελεύτα εἰς Ἀβυδόν. Κατὰ δὲ πλάτος ἐξετείνεται ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ῥινδοῦ μέχρι τῆς πόλεως Δοματήρας. Οἱ διοικηταὶ τοῦ θέματος τοῦτο μεταξὺ τῶν ἄλλων τῶν καθηκόντων εἶχον καὶ τὴν διατήρησιν τῶν ὁδῶν καὶ τῶν βασιλικῶν οἰκοδομῶν καὶ οἰκημάτων.

Τὸ θέμα τοῦτο περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς ἔθνη: τοὺς Βιθυνοὺς, τοὺς Μυσοὺς, τοὺς Φρύγες, καὶ τοὺς Δαρδανεῖς τοὺς ἄλλως καλουμένους Τρώας· πόλεις δὲ τὴν Νικαίαν (μητρόπολιν), τὸ Κυτυαίον, τὸ Δοδύλαιον, Μίδαιον, Ἀπάμειαν, Μύρλειαν, Ἀμψακόν, Πάριον, Κύζικον καὶ Ἀβυδόν.

ΠΡΑΣΤΕΙΤΙΚΑ ΧΩΡΑΤΑ
 Τοῦ κ. ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ
 ΕΜΜ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ
 Γαλατᾶς καὶ Καλασοῦτᾶν
 Γαλατᾶς—Γάλας ἕνα γρῶσ' ἢ ὄκα.
 Καλασοῦτᾶν—Πιανοῦν τὸ γάλα βρὲ μικρὲ;
 Γαλατᾶς—Τῆς Κασαντρηνῆς.
 Καλασοῦτᾶν (μονολογῶν καὶ χαμογελῶν).—
 «Ε, ε, ἔχει καὶ γάλα μέσα ...»

ΠΡΑΣΤΕΙΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Ἕνας φόνος ΜΙΑ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Κ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
 ἀπὸ τὸ προηγ. φύλλο
 Τότε ἡ ἀνάκρισις παρέλαβε τὸ Γεώργη τὸ Ψευτογεώργη καὶ ὅλες οἱ ὑπόψεις καὶ ὑπόνοιες ἐστράφησαν ἐναντίον του, γιὰτὶ πρὸ καὶ μετὰ τὸ ἔγκλημα ἦταν ἐπάνω στὸ βουνοῦ καὶ γιὰτὶ πάντοτε κατεφέρτετο κατὰ τοῦ Λιγᾶκη λέγοντας «ἂν δὲ σταματήσῃ νὰ κλέβῃ τὰ σουριὰ (κοπάδια) θὰ τὸ βρῆ ἴσως ἀργὰ ἀπ' τὸ Θεοῦ στὰ φίλα ἀλλὰ πολὺ γλήγορα ἀπὸ κανένα στὰ χαμηλά». Σ' αὐτὰ τὰ λόγια του στηρίχθηκε ὅλη ἡ ἐναντίον του κατηγορία καὶ τὸν μεταφέρανε ἀπ' τῆς φυλακῆς Ἀρτάκης στῆς φυλακῆς τοῦ Μπαλίκεσερ, ὅπου θὰ εἴδικασθῃ.

Ἐν τῷ μεταξύ αὐτὸ ἡ Σὺρμα, ἡ γυναῖκα τοῦ Γεώργη, ποῦ γνῶριζε τοὺς φονιάδες (ὁ ἕνας ἦταν γιὸς τῆς κι' ὁ δεύτερος γαμπρὸς τῆς) καὶ τὴν ἀθωότητα τοῦ ἀνδρός τῆς πῆγαινε κατὰ τὸ σούρουπο στὸν κύρ Παναγιωτάκη, κλείνονταν στὴ κάμη τῆς κάμαρα, ποῦ εἶχε τὸ γραφεῖο του καὶ τότε εἶδεν διέξοδο στὸ φοβερὸ καὶ μὲ τῆς, Τραβοῦσε τὰ μαλλιά τῆς, ἔχων τὰ νύχια τῆς μέσα στῆς σάρκες τῆς καὶ κλαίγοντας πνιχτὰ τοῦ ἔλεγε: «ἄχι τί νὰ κάνω, κύρ Παναγιωτάκη μ' τί νὰ πῶ καὶ πγοῖον νὰ πρωτοκλάψω. Τὸν ἀντρα μ' ποῦν' ἀθῶγος καὶ κιντυνὸς γιὰ ντὸν ἀμυλο ντὸ γιὸμ' ποῦ δὲν ἔξερε τί ἔκανε ὁ ἐρμὸν καὶ πάει νὰ χάσ' τὸ κεφάλι τ'. Σὲ σένα ἔχω

Ὁ πρῶτος ἔκπατρισμός ΤΩΝ ΠΑΣΣΑΛΙΜΑΝΙΩΤΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
 ἀπὸ τὴν 1η σελίδα
 νὸς περιεβαλπὸν καὶ περιποιοῦντο ἐτέρους ὁμογενεῖς.
 Ἐδῶ ἀρχεται ἡ πρώτη συγκίνησις, ἐδῶ ἀνακρούεται ἡ χορδὴ τῶν δεινῶν καὶ βασάνων ἄτινα μέλλομεν νὰ ὑποστῶμεν. Τὴν τρίτην ἡμέραν μεταβάντες παρὰ τῷ Μουτεσαρίφ καὶ ἐκφράσαντες προσωπικῶς τὰς εὐχαριστίας μας, παρακαλέσαμεν συνάμα νὰ ληφθῇ καὶ πατρικὴ πρόνοια διὰ τοὺς ἀπόρους, καθ' ὅτι ἡ ἀπόστασις ἀπὸ Βαλικοσερίου εἰς Σίντιργη διὰ βωδωμαζῶν ἀπαιτεῖται τρεῖς ἡμέρας τακτικὴν πεζοπορίαν. Μᾶς ὑπεσχέθη ὅτι θέλει διατάξει τὰ δέοντα πρὸς τὸν Δήμαρχον καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν προσφύγων πρὸς τοῦτο, καὶ τοιοιτοτρόπως ὑποκλινέσασα ἀποχαι-

ρετίσαντες αὐτὸν ἀνεχωρήσαμεν εἰς τὰ ἴδια. Ἐν ὧ τὴν ἐπιποῦσαν λίαν πρῶτὴ βλέπομεν ἀρκετὰ ἀμάξια τὰ ὅποια προσεκλήθησαν παρὰ τοῦ Τσαγῆς Κιοῦ χωρίον ἀπέχον τέσσαρας ὥρας τοῦ Βαλικοσερίου, ὅποτε διετάχθη διὰ τῶν ἀστυνομῶν ἡ ἀναχώρησις ἡμῶν διὰ Σίντιργη, ἀπὸ τῶν ἀναμενομένων βοηθημάτων διὰ τοὺς ἀπόρους, κατὰ τὴν προηγουμένη ὑπόθεσιν τοῦ ἐξοχωτάτου διοικητοῦ. Ἐν τῇ τριμῆρῳ διαμονῇ μας εἰς Βαλικοσερίον ἀπεβίωσαν ὁ τε Ζαρίφης Μαμάκου καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ οἵτινες ὡς ζεῦγος ἀθῶων περισσεύων ἐτάφισαν ἐν ταυτῷ παραλλήλως, σημεῖον ἐνδείξεως ἀγάπης καὶ συζυγικῆς στοργῆς, μένοντες ἀχώριστοι καὶ μετὰ θάνατον. (ἀκολουθεῖ)

στὸς Ἰσκιους τῶν πλατανίων καὶ ἀκούγε μερὰ νύχτα τὰ κελαϊδιτὰ τῶν πουλιῶν, τὰ βελάσματα τῶν ἀρνιῶν καὶ ἡ μεγαλειότερη περηφάνειά του ἦταν νὰ ἀναπαράγῃ γερὰ μουλάρια καὶ φοραδίτσες με πικρὰ ἀναλογιστικὴ πῶς ἴσως νὰ τᾶχανε ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ πάντα, ρίχτηκε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ φίλου του, ἀναλόθηκε σὲ καυτερὰ κάτρουα κι' ὅταν συνήρθε ὄρθωσε τὸ μπόγι του καὶ με σταθερῆ φωνῇ εἶπε: ΝΑΙ! κύρ Παναγιωτάκη, κατάλαβα.

Ἡ δίκη ἐγινε ὕστερα ἀπὸ τρεῖς μῆνες στὸ Μπαλικοσερ. Ὁ ὑπόδικος ἐφέρθηκε στὸ ὀρκωτὸ δικαστήριον ἀνάμεσα σὲ δύο ζαπτιέδες. Ἦταν ἕνα ταπεινὸ μόνον σιντρί-

ἀπὸ τρεῖς μῆνες στὸ Μπαλικοσερ. Ὁ ὑπόδικος ἐφέρθηκε στὸ ὀρκωτὸ δικαστήριον ἀνάμεσα σὲ δύο ζαπτιέδες. Ἦταν ἕνα ταπεινὸ μόνον σιντρί-

ἀπὸ τρεῖς μῆνες στὸ Μπαλικοσερ. Ὁ ὑπόδικος ἐφέρθηκε στὸ ὀρκωτὸ δικαστήριον ἀνάμεσα σὲ δύο ζαπτιέδες. Ἦταν ἕνα ταπεινὸ μόνον σιντρί-

Ἡ αὐτοβιογραφία τοῦ Παναγιῆ Κουταλιανοῦ

Ἄναχωρήσας ἀπὸ ἐκεῖ ἐπῆρα στὸ θέατρο Ἄλκαζαρ ὅπου ἦρα τὸν ἰδιοκτήτη Μουσιῶ Σερρῆ καὶ τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς ὁποίους καὶ ἐπληροφόρησα διὰ τὴν Κυριακὴν πρόκειται νὰ παλαίψω με τὸν Παῦλο Ρεπέτον. Τὸ πρᾶγμα τοῦ φάνηκε φαίνεται ἀρκετὰ παράξενο γιὰτὶ χαμογέλασαν καὶ ἕνας ἀπ' αὐτούς μου εἶπε: «Παιδί μου, θὰ ἦταν εὐτύχημα νὰ βρισκόταν κανεὶς νὰ βάλῃ τὰ δύο ποδία αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου σ' ἕνα παπούτσι γιὰτὶ τὸ ἔχει πάρα πολὺ ἐπάνω του. Αὐτὸς μωρὲ παιδί μου δίνει τὸ ἕνα του χέρι καὶ σβιδάρει καὶ λέει «ἄς ἔλθῃ ὁποῖος θέλει νὰ παλαίψῃ με τὸ ἕνα μου χέρι.» Θέλει σῶναι καὶ καλά

νὰ μᾶς σκάσῃ. Ἐάν λοιπὸν τὸν νικήσῃ σου ὑποσχόμεθα νὰ σοῦ κάνουμε τὰ ἐξοδα νὰ πᾶς στὴν Γαλλία, στὸ Βορδῶ, νὰ γυμνασθῇς, νὰ γίνῃς τέλειος παλαστής.
 Ἐφυγα ἀπὸ ἐκεῖ καὶ δὲν ἔβλεπα κυριολεκτικῶς τὴν ὥρα ποτε νὰ ἔλθῃ ἡ Κυριακὴ, ἀπὸ τὴν στενοχωρία μου μάλιστα εἶχα καθημερινῶς αἱμορραγίαις τῆς μύτης. Ἐπὶ τέλους ἐξημέρωσε ἡ Κυριακὴ καὶ στὴν προσδιορισμένη ὥρα ἐπῆγαμε μαζί με τὸν Στέλιο στὸ θέατρο καὶ ἀγοράσαντες πρῶτης θέσεως εἰσιτήρια καθίσαμε στὴ πρῶτη σειρὰ κοντὰ στὴ σκηνή. Σὲ λίγο ἐμφανίζεται ὁ Ρεπέτος καὶ ὕστερα ὁ Μανιάτης καὶ ἀφοῦ πάλαψαν λίγο ἔρριξε ὁ Ρε-

πέτος τὸν Μανιάτη κάτω σὺν τσουβάλι. Κατόπιν ἦρθε ἕνας Ἴταλός, Φιλιπούτσῃς ὀνομαζόμενος καὶ σὲ λίγο ἔρριξε καὶ αὐτὸν κάτω ὁ Ρεπέτος. Ἐγὼ στὸ μεταξύ ἀρχισα νὰ τρέμω, ἀπ' τὸ κακὸ μου, μὲλις δὲ ὁ Φιλιπούτσῃς ἔπεσε κάτω, οἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μου ὠρθώθηκαν καὶ πηρήσας ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀρπάξα τὸν Ρεπέτον ἀπὸ τὰ χέρια. «Ρεπέτο» τοῦ λέγω «εἰ δὺο μας τῶρα».
 «Στάσου μιά στιγμὴ νὰ μιλήσω», μοῦ φωνάζει ὁ Στέλιος, «γιὰτὶ εἶσαι θυμωμένος», ἀμέσως δὲ στρέφεται πρὸς τοὺς θεατὰς καὶ με δυνατὴ φωνῇ τοὺς λέγει τὰ ἑξῆς:

(ἀκολουθεῖ)

Πώς άπήντησαν οί στες

ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

Στήν έκκληση του Προκονησιακού Συνδέσμου για την ένισχυση των άναξιοπαθούντων συμπατριωτών μας κατά τās ημέρας των χριστουγέννων, οί συμπατριώτες τής Αμερικής άπήντησαν με τās παρακάτω γράμματα, που τούς τιμούν και ώς πατριώτας και ώς Χριστιανούς :

Πρός τόν Δ. Συμβούλιον του Προκονησιακού Συνδέσμου

εις Πειραιά

Αγαπητοί Κύριοι, Εσκέλετοσ παρακαλώ βρεσκαται άπειρήν μου 25 δολλάρων όσ εισφοράν μου στον έθνα που διεξάγει ό ύμνερος Συνδέσμος για τούς άναξιοπαθούντας άδελφούς μας. Θέλω να συγγαρά τώ έθρον σασ τούτα, και να σās παρακαλέσω δπως, όπότε αναλαμβάνετε τέτοια έργα κοινωνική, να μάς κάμνετε κοινωνούς σās. Με έκτίμησι ΑΘ. Χ. ΚΟΥΜΠΟΥΛΕΣΗΣ ή Δαμασκηνός Δός "Αντίελας 21)12)49

Αγαπητοί Κύριοι, Σās εθαρσιτώ για την έγκόκλιο που μου στείλλατε. Τό έθρον σās είναι άξιόπαινο και εχθμοι δπως έχετε την συνδρομή δλων των πατριωτών μας. Σās στέλω και ένω τή συνδρομή μου και έπί τή εδκαίρια του Νέου έτους εχθμοι.

ΑΦΙΞΕΙΣ-ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Προερχόμενος από τόν Παρίσι άφίχθη στας Αθήνας τόν π. μήνα ό έκλεκτός συμπατριώτης κ. Ηρακλής Αθ. Ιωαννίδης.

Τά «Μαρμαρινά Νέα» τού εϋχονται τώ καλώς ήλθε.

Με τούς έλθόντας από την Ρουμανία Πρόσφυγας, έφθασαν στίς 18 Ιανουαρίου στας Αθήνας και οί συμπατριώτες κ. κ. Ιωαν. Αντωνιάδης, μετά τής συζύγου του Κας Φωφύλος (τό γ. Σπυρ. Ντούζογλου), και Λάζαρος Αδαμ. Κυριακίδης. Τούς εϋχόμαστε τώ καλώς ήλθαν στην Έλλάδα.

Αναχωρούμε μετά τής συζύγου του έπιστρέφων στην Αμερική ό πρόηνων άφίχθεις, ένταθθα συμπατριώτης κ. Φίλιππος Φιλίππου ή Αναστασέλλης. Τούς εϋχόμαστε καλό ταξείδι.

ΑΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗΝ

Ο έγκατεστημένος εις την Χαλκίδα συμπατριώτης κ. Διακαντής Δρακόπουλος όλισθειμας εις την ακάν των οίσις του έπεσε και έπαθε κάταγμα τής λακάνης. Λόγα τής σοβαρότητος τού τραυματός ό παθών μεταφέρθη άμέσως εις τās Αθήνας και εσιζήθη πός θεράπειαν εις τόν Νοσοκομείον δ «Εθαγγελισμός». Εις τόν άγαπητόν συμπατριώτην εϋχόμεθα όλόφρον περαστικά του.

ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ ΑΓΝΟΥΜΕΝΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΜΥΝΗΜΑΤΑ

Ο κ. Δημ. Μαστροβασίλης από τή Παλάτια του Μαρμαρά, κάτοικος Χαλκίδος (Εύβοίας), ζητεί πληροφορίες για τόν άδελφό του Ευστράτιο Κωνταντινίδη ή Μαστροβασίλη έγκατεστημένον στην Κωνσταντινούπολι. Οί γνωρίζοντες παρακαλούνται να γράψουν σχετικώς στά γραφεία μας. Η κ. Μαρία Αναγνωστόου, από τόν Πασαλιμάνι του Μαρμαρά κάτοικος Νιναιάς (Πειραι-

πρός δλους τούς συμπατριώτας πάν κοθητόν.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς ΧΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Σαρόττε 20)12)49

Αξιότιμοι Κύριοι,

Λαμβάνετε παρακαλώ έσκέλετοσ τήν μικράν μου ατήν συνεισφοράν των 10 δολ. εις τόν έθρον σās όπέρ των άναξιοπαθούντων άδελφών μας, μαζί με τή θερμά μου συγγαρητήρια διά τήν όφραϊν αράξιν σās.

Εϋχόμενος εις όλους με όγειαν και εϋτυχίαν τόν Νέον Έτος.

Διατελώ μεθ' όπολήψους ΑΛΕΞ. ΓΙΑΣΕΜΑΚΗΣ Ν. Υόρκη 21)12)49

Προηγούμενα έμβάσματα Δολλάρια . . . 108 Έμβασμα κ. Αλεξ. Γιασεμάκη Δολλάρια . . . 10 Σύνολον Δολ. 118

Η έορτή τής Βασιλόπηττας ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝ. ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ρισσότεροι από τούς προσκληθέντας δέν έλαβαν έγκαίριως τās προσκλήσεις λόγω καθυστερήσεως των στο ταχυδρομείο.

Από ένωρίς ή αίθουσα ήτο ύπερπλήρης και κατά τās 7 δέν ύπρηξε ούτε ένα κάθισμα κενόν.

Τούς προσκεκλημένους ύπεδέχοντο στην εισοδο τής αίθουσης ό ειδικός Γραμματέας του Συνδέσμου κ. Κωνστ. Αντωνιάδης. ό Ταμίας του Συνδέσμου κ. Τάκης Χαλβατζής, και οί Σύμβουλοι κ. κ. Θεοδ. Σπηλιώτης και Αντ. Πολιτάκης.

Η έορτή άρχισε με τās πρωτοχρονιάτικα Μαρμαρινά κάλανδα που «τά εΐπαν» ή κ. Μάλαμα Ν. Χατζηκουρνάκη, ό κ. Θεόδωρος Σπηλιώτης, ό κ. Απ. Κουγιουμτζής, ό κ. Αντων. Πολιτάκης και ή μικρή...

Μετά τās κάλανδα, τούς παρεύρισκομένους έχαιρέτισε έκ μέρος του Διοικητικού Συμβουλίου ό Γεν. Γραμματέας του Συνδέσμου και Διευθυντής των «Μαρμαρινών Νέων» κ. Νικ. Λαμπαραδίδης, ειπών τās εξής :

Αγαπητοί Συμπατριώτες, Κυρίες και Κύριοι,

Πατριωταράδοτος είναι ή συνθήεια των Μαρμαρινών να κόβουν την Βασιλόπηττα κάθε χρόνο σε εϋρόν οίκογενειακό κύκλο, με χαρές, και τραγούδια, ύπο δέχομενοι τόν καινούργιον

ως) όδός Αδραμυτείου αριθ. 50, ζητεί πληροφορίες για τόν έξάδελφόν της Σωτήριον Μαστροκυριάκο του Αντωνίου, έγκατεστημένον στην Αμερική.

Παρακαλούνται οί έγκατεστημένοι στό Πόρτ Πίρι τής Αυστραλίας άδελφοί Χρήστος και Ιωάννης Ανδρονίκου, από τόν Πασαλιμάνι να στέλνουν τακτικά γράμματα στην μητέρα τους γιατί άνησυχή.

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΟΡΑ 6 μ.μ. ΜΕΧΡΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΕΣΠΕΡΙΣ

ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΑΙΘΟΥΣΙΑ ΒΑΡΩΝΟΥ ΚΙΜΩΝΟΣ ΡΑΛΛΗ ΜΕΓΑΡΟΝ

ΠΕΙΡΑΓ'ΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΖΑΖ ΚΥΛΙΚΕΙΟΝ ΠΛΟΥΣΙΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ - ΑΤΡΑΣΙΟΝ

ΠΡΟΙΚΟΝΗΣΙΑΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

ΠΑΝΡΟΦΟΡΙΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ Ντισαφ 47 5 - Τηλ. 43.579

Ο έπαναπατρισμός των Αφθονιατών

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

—ΣΥΣΧΕΙΑ από την ίην σελίδα χρονη προσφυγιά.

Προστά στην καταστροφή που άντίκρουσαν σάν έφθασαν εκεί, μάτωσε ή καρδιά τους, μά έπνιξαν τόν πόνο τους, και με τήν έλπίδα για ένα καλύτερο μέλλον άρχισαν με ζήλο τώ έργον τής άνοικοδομήσεως. Σάν καλοί όμως πατριώτες και φιλοπρόδοι άνθρωποι, παραμέρισαν τās άτομικές τους άνάγκες και βάλλθησαν πρώτα άπ' όλα να ξαναφιάξουν τόν Σχολεϊό και τήν Έκκλησία τους προ τās βρήκαν έρείπια. Για να πραγματοποιήσουν όμως ατή τήν άπόφασί τους χρεϊζόνται πολλά χρήματα. Και έπειδή ή Κρατική βοήθεια στην όποία έλπίζον να έπιτύχουν δέν θά είναι άσφαλώς άρκε

τή για να καλύψη δλες τās δαπάνες, που χρεϊζόνται, άπεφάσισαν να ζητήσουν και τήν ένίσχυση των άπανταχού συμπατριωτών στούς όποιους και άπευθύνουν τήν παρακάτω δημοσιευομένη, έκκλησιν τους.

Τά «Μαρμαρινά Νέα» δέν άμφιβάλουν ότι όλοι

οί πατριώτες, και πρό πάντων οί Αφθονιάτες, θά πράξουν και πάλιν τώ καθήκον τους ένισχύοντες με τόν κατά δύναμιν και τούς τσόν δεινοπαθήσαντας άδελφούς μας τής Νέας Αφθόνης στην προσπάθειά τους να ξαναφιάξουν τώ σχολείο και τήν έκκλησίά τους.

Αγαπητοί Συμπατριώτες, Υστερα από τρία χρόνια έκπατρισμού έπαναπατρισθήμεν προ μηνός, ήτοι κατά τās άρχάς π. Δεκεμβρίου. Ο έπαναπατρισμός έγινε βεβαίως μέσα στον χειμώνα αλλά οί διεσπαρμένοι άνά τās διάφορα χωριά, Αμμουλιανήν, Ν. Μαρμαράν, Αγ. Νικόλαον, Μουδανιά, και Θεογικήν, κάτοικοι του χωριού μας, όταν έμαθαν ότι έπαναπατριζόνται, ότι έπιστρέφουν εις τās σπείτα των, δέν εσκέφθησαν ούτε χειμώνα ούτε τάλαιπωρίας.

Όταν από θαλάσσης άντίκρουσαμε τās κατάλευκα σαν γλαροι σπείτα, δάκρυα έρρευσαν από τούς όφθαλμούς μας, δάκρυα χαράς, αλλά και λύπης. Απεβιάσθημεν εις τήν παραλίαν και τότε είδομεν έρείπια! Σπείτα καυμένα, τοίχοι γκρεμισμένοι, πόρτες και παράθυρα σπασμένα!! Αλγεινήν έντύπωσιν μάς έπροξένησεν ή κατάσταση τού Σχολεϊου και τής Έκκλησίας.

Τό Σχολεϊον, παράγκα έκτισμένη κατά τόν 1926, κατέστη έτοιμόροπον, δέν ύπάρχει δέ έν αὐτῷ οὐδέν τώ όρθιον. Η βιβλιοθήκη του είχε περιμαζευθή από τόν ιερέα μας και έτοποθετήθη εις τόν Ιερόν του Ναού. Αυστυχώς όμως τήν βρήκαμε κατεστραμμένη, τά βιβλία καταξοσχισμένα μετά τών όργάνων πειραματικής και διεσπαρμένα έντός του Ναού. Και ή Έκκλησία σε έλεηνά χάλια!! Είναι τώρα αληθές ότι όλοι οί έπαναπατρισθέντες κάτοικοι έχουν άνάγκην βοήθειας. Παραμερίζοντες όμως τās άτομικές άνάγκες, καλούμεν δλους τούς συμπατριώτας όπως μάς ένισχύσουν τσόν δια τώ Σχολεϊον όσον και δια τήν Έκκλησίαν. Άγεν των δύο αὐτών πνευματικών ιδρυμάτων, και δη τού πρώτου δέν δύνανται να εϋμερίση ή κοινωνία. Έξ ου και ή λαϊκή παροιμία : «άνθρωπος αγράμματος ξύλο άπελέκητος».

Ποιούμεθα όθεν έκκλησιν άγαπητοί συμπατριώται εις τās γνωστά πατριωτικά και φιλόθρησκα αισθητήριά σας όπως μάς ένισχύσετε με τώ κατά δύναμιν έκαστος προς άποπεράτωσιν του Ναού «Παναγίας Κασρέλλας» και άνέγερσιν νέου Σχολεϊου. Όταν έχομεν όλίγα χρήματα και θέσομεν τόν θεμέλιον λίθον του Σχολεϊου τότε και τώ Κράτος θά μάς βοηθήση.

Εϋελπιστούντες ότι θά τύχομεν και πάλιν τής βοήθειας σας ως και κατά τώ παρελθόν.

Διατελούμεν μεθ' εϋχών και άγάπης Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΕΑΣ ΑΦΘΟΝΗΣ Πρόεδρος : ΑΘ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΓΙΟΥ, ιερέυς Ταμίας : ΑΝΔ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ Γραμματέης : Α. ΔΑΖΑΡΙΔΗΣ Νέα Αφθόνη 3)1)50

χρόνο μαζί με τās δώρα του Καισαρίου Πατρός τής Έκκλησίας Αγίου Βασιλείου.

Με τή γιορτή ατή διαλέξε και τώ Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μας να έγκαίνισή τής έσπερίδες και τās Πατριωτικές γιορτές του Συνέσμου, που ό πόλεμος πρώτα, ή ξενική κατοχή έπειτα και οί εμφύλιοι σπαραγμοί τέλος, δέν άφήσαν επί δέκα όλόκληρα χρόνια να όργανωθουν ή έτσι έγινε άφορη ή έλληνηψή τους, να διακοπούν οί ώραιες πατριωτικές έξορσεις, που έάλκμεναν και άναζωπύρωσαν τούς δεσμούς μεταξύ των συμπατριωτών μας, και ιδιαιτέρως των νέων, οί όποιοι μέσα στίς άπέραντες Πολιτείες, που ζούν, χωρίς κανένα κομμάτι από τή ζωή, τά ήθη και τās έθιμα τής άληγομόνητης Πατρίδας μας, είναι φουκόν να άποξενώνωνται οίγά, σγά, από κάθε τι πατριωτικό.

Γε' αυτό και τώ Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου άπεφάσισε στή σημερινή πρώτη μεταπολεμική γιορτή του να δώση καθαρώς πατριωτικό χαρακτήρα, με τώ να προσκαλέση σ' ατή, μόνο πατριώτες, και να περιωρίση τās τραγούδια, τούς χορούς και τή μουσική, μόνο στά έκ παραδόσεως Μαρμαρινά τοιαύτα, θά θεωρήση δέ έντύχη τόν έαυτό του, άν με τή σημερινή Μαρμαρινή πανηγίδα κατορθώση να συνδέση άκόμη στενότερα τούς άκαταλύτους δεσμούς που από παράδοσι καλλιεργούν άνάμεσα τους τās Μέλη του Συνδέσμου, και που είναι ό κύριος σκοπός του πατριωτικού μας Σωματείου.

Θ' άποτελούσε παράλειψη άν ατή τήν στιγμή δέν θά στρέφαμε τή σκέψη μας στούς συμπατριώτας μας εκείνους, που δέκα τώρα χρόνια έχουσαν και χύνον τώ αίμα τους και έδωκαν και δίδουν μαζί με τούς άλλους Έλληνας και ατή τή ζωή τους για να δυνήθομε σήμερα έλεύθεροι και ήρεμοι να χαρούμε τή συγκινητική ατή γιορτή, και σ' εκεί-

νους που για τόν ίδιο σκοπό περιέφεραν περήφανοι στούς Ωκεανούς και στίς θάλασσες τή Γαλανόλευκη κ' έπεσαν με τώ όραμα τής Έλευθέρης Πατρίδας, συνεχισται τής λαμπρής ναυτικής μας παραδόσεως.

Ακόμη ή σκέψη μας πρέπει να ένατενήση τήν όφραϊα και έπίσημη ατή στιγμή, τώ όραμα των άληγομόνητων Νησιών μας, που όπό τόσο τραγικές για μάς και τώ Έθνος μας συνθήκες έγκαταλείψαμε, και τς εϋχηθομε όλόφρον να μην είναι μακρόν ή προτοχρονιά, που ό Συνδέσμος μας θά κόψη τήν Βασιλόπηττά του κάτω από τόν καταγάλανο ούρανό τής Πατρίδος.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μαζί με τās θερμότερες του εϋχές για τόν καινούργιον χρόνο 1950, τας όποιες άπευθύνει στούς άπανταχού τής γής Συμπατριώτας, αισθάνεται τήν ύποχρέωση να σās εϋχαριστήση για τήν πρόθυμη προσίλευσή σας στή σημερινή γιορτή και τή συμμετοχή σας σε κάθε πατριωτική εκδήλωση του Συνδέσμου, εϋχόμενον όπως ό Πανάγαθος Θεός χαρίζει σε όλους όγειαν και χαράν, και μάς αξιόσων να έντύχησομε να Άγια Χώματα τής Πατρίδας μας.

Στήν πρώτη ατή μεταπολεμική Πατριωτική συγκέντρωσι, παρακαλώ, όπως εις μνήμην των έκλιπόντων πατριωτών να τās μεσολαβήσαντα έτη, τηρηθή ένός λεπτού σιγή.

Κατόπιν ό Πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Ζαννης Λεονταρής, βοηθούμενος από τόν Αντιπρόεδρον κ. Μιχ. Κεφαλάκη και τόν Σύμβουλον κ. Χρυσ. Έμμανουηλίδην, έκοψε τήν Βασιλόπηττα τήν όποία και έμόρασε στούς παρευρισκομένους. Έπειδή όμως τώ νόμισμα —ένα φλουρί χρυσό— δέν εϋρέθη από κανένα, ύπρηξε δέ περίσσευμα περί τά 15 τεμάχια, έπεφασισθη όπως τά τεμάχια αὐτά βγούν σε πλειστηριασμό, κατά

πεντάδας, προς όφελος του Συνδέσμου.

Η πρώτη πεντάδα κατεκυρώθη στον πρόεδρο του Συνδέσμου κ. Ζαννην Λεονταρην άντι 50000 δραχμών, ή δεύτερη στον κ. Απ. Κουγιουμτζην άντι 60.000 δραχμών, και ή τρίτη στον κ. Κυριάκην Αδαμαντιδην άντι 50.000 δραχμών. Τό νόμισμα εϋρέθη από τόν κ. Απ. Κουγιουμτζην.

Μετά ταύτα άρχισε ή διασκέδασις με Μαρμαρινά τραγούδια και Μαρμαρινούς χορούς, ύπό τούς ήχους των Μαρμαρινών όργάνων τής «κομπανίας» του Παλατιανού Βασιλη Τσατσάνη που προσεκήθη και ήλθε από τās Νέα Παλάτια γι' αὐτόν τόν σκοπό.

Κατά τήν διάρκεια τής έορτής ό Σύνδεσμος έκληρώσε λαχείον προς ένίσχυσιν του ταμείου του, με άντικείμενα μά ήλεκτρική σαμπα, ένα σερβίς τσαγιού (τραπεζομάνδηλο με 6 πετσέτες), και τώ ήμερολόγιον του Συνδέσμου. Τούς λαχνούς εϋγενώς προσφερθείσαι έπώλησαν στούς παρευρισκομένους οί κυρίες, Έλπις Έμμανουηλίδου και Κατίνα Λιβανού, και οί δεσποινίδες Νίτσα Μ. Πέππα Κατίνα Αντωνιάδου, Τούλα Νικολαίδου, Βά-

σω Ν. Δαδίκου, Ρουλά Κ. Δόμβρου, και Πελαγία Α. Εϋγενδίου.

Γενομένης τής κληρώσεως εκέρδισαν τόν Ιον αριθμό 0 νεαρός Αλεξ. Θεοδ. Κουμαράς, τόν 2ον ό κ. Χαρ. Προβατόπουλος και τόν 3ον ό κ. Δημ. Ιορδανίδης.

Τήν ώραία ατή πατριωτική έορτή έτίμησαν με τήν παρουσίαν τους 180 συμπατριώτες από τούς έγκατεστημένους στην περιφέρεια Αθηνών Πειραιώς, μεταξ των όποιων και ό έγκατεστημένος στον Άγιο Φραγκίσκο τής Αμερικής και παρπηδηών στας Αθήνας συμπατριώτης από τόν Μαρμαρά κ. Νικ. Γούνος μετά τής εϋγενεστάτης συζύγου του κ. Φλώρας, Αμερικανίδος τήν καταγωγήν, και ό Αμερικανός άνώτερος υπάλληλος τής ΑΜΑΚ κ. Τζούλιο Στούν άρραβωνιαστικός τής διδρασης Άνας Μαλλιοπούλου.

Όλοι έμειναν κατενθουσιασμένοι και φεύγοντες κατά τώ μεσονύκτιον συνεχάρησαν τώ Διοικητικόν Συμβούλιον του Συνδέσμου για τήν πρωτοβουλία και τήν λαμπρή όργάνωση τής έορτής, που τήν χαρακτήριζε ή τάξις και ό θερμός πατριωτισμός.